

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614201587
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7614201587.5

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci navrhovateľky: E. P., O.. XX.X.XXXX, V. U., L. XX P. D.: Š. P., O.. XX.X.XXXX, Z. V. U., V. XXX/X, Z..Č.. V. D., K. D. X, Č. E., o určenie manželského výživného takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom na tunajšom súde dňa 30.1.2014 domáhala, aby súd určil, že odporca je povinný prispievať na jej výživu manželským výživným vo výške 30,- eur mesačne. V návrhu uviedla, že manželstvo s odporcom uzavrela 24.9.2000. Odporca odišiel zo spoločnej domácnosti v decembri 2012. Z ich manželstva pochádzajú tri maloleté deti, na ktoré bolo určené výživné zo strany odporcu vo výške 30 % sumy životného minima.

Na pojednávaní navrhovateľka uviedla, že podľa nej odporca zarába 20 000,- až 30 000,- Kč mesačne. Napriek tomu živí cudzie deti a vlastným deťom nič neprispieva. Jej musia finančne vypomáhať rodičia. Jej manželstvo s odporcom trvá. S manželom nežijú v spoločnej domácnosti od decembra 2012 a na jej výživu odvtedy ničím neprispieva. Obaja majú vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom, ktoré sú v jej starostlivosti. S deťmi býva u rodičov. Je nezamestnaná a jej príjmom sú dávky v hmotnej núdzi.

Odporca bol vo veci vypočutý dožiadaným súdom. Pri svojej výpovedi uviedol, že je nezamestnaný jeho jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi, ktoré v mesiacoch január až marec 2014 poberal vo výške 2 261,- Kč a od apríla 2014 vo výške 1 240,- Kč mesačne. Žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorej príjmom je od októbra 2014 materský príspevok 4 900,- Kč mesačne. Vyživovaciu povinnosť má k trom maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva s navrhovateľkou a s priateľkou má dcéru Gabrielu Pechovú, nar. 3.11.2013. Priateľka má vyživovaciu povinnosť k ďalším dvom maloletým deťom. Žijú v 2- izbovom byte, za ktorý uhrádzajú mesačne sumu 13 000,- Kč nájomné vrátane služieb. Na bývanie poberajú príspevok 9 000,- Kč mesačne. Na výživu manželky ničím neprispieva.

Súd vykonal vo veci dokazovanie, vypočul navrhovateľku, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, zápisnicou o výsluchu odporcu, správami Úradu práce Ostrava, , výpisom zo živnostenského registra, obsahom spisu tunajšieho súdu sp.zn. 11P/21/2013 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 23.9.2000. Ich manželstvo doposiaľ trvá, účastníci konania nežijú v spoločnej domácnosti od mája 2012. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11P/21/2013 bolo zistené, že obaja účastníci majú vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom pochádzajúcim z ich manželstva. Rozsudkom zo dňa 22.1.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.3.2014 boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu detí výživným vo výške po 30 % zo životného minima na každé nepnoleté, nezaopatrené dieťa.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves navrhovateľka bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 5.11.2013 do 27.5.2014. Vyradená z evidencie bola z dôvodu nedostavenia sa na úrad bez vážnych dôvodov. Je poberateľkou prídavkov na deti vo výške 70,56 Eur mesačne. Od 1.4.2014 poberala pomoc v hmotnej núdzi v sume 70,30 Eur mesačne. Odporca bol naposledy vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 19.10.2012 do 12.2.2013. Nie je poberateľom žiadnych štátnych dávok.

Podľa správy Úradu práce Českej republiky - krajská pobočka v Ostrave, odporca bol od 15.10.2013 do 26.4.2015 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Dôvodom jeho vyradenia bolo nedostavenie sa na úrad práce v stanovenom termíne. Nie je príjemcom dávok štátnej sociálnej podpory. V dávkach je od 3.11.2013 vedený ako spoločne posudzovaná osoba u T. V.. odporca nie je držiteľom živnostenského oprávnenia v Českej republike.

Svedok U. P. - brat odporcu uviedol, že s bratom nie je v súčasnej dobe v kontakte, nevideli sa po dobu asi 2 rokov. Nevedel povedať, či brat v Českej republike pracuje alebo nie. Brat na Slovensko nechodí, nebol navštíviť ani rodičov.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh jedného z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň manželov bola v zásade rovnaká. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Predmetom tohto konania je určenie manželského výživného zo strany odporcu navrhovateľke. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov konania doposiaľ trvá. Účastníci konania dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti, odporca na výživu navrhovateľky dobrovoľne neprispieva. Skutočnosť, že účastníci konania nežijú v spoločnej domácnosti však nemá vplyv na určenie manželského výživného poukazujúc aj na to, že Zákon o rodine v citovanom ustanovení ukladá povinnosť pri určení výživného prihliadať na starostlivosť o domácnosť, nehovorí o spoločnej domácnosti.

Vecná legitímácia v prípade určenia manželského výživného vzniká, ak druhý manžel vyživovaciu povinnosť neplní vôbec, alebo nie v plnej miere, v dôsledku čoho vzniká rozdiel v životnej úrovni manželov. Odporca od doby, od kedy účastníci konania nežijú v spoločnej domácnosti neprispieva dobrovoľne na výživu navrhovateľky. Dokazovaním mal súd preukázané, že navrhovateľka je nezamestnaná, sociálne odkázaná a teda na jej strane sú splnené podmienky pre priznanie manželského výživného. Na druhej strane súd musí posudzovať možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinnej osoby t.j. odporcu. V konaní sa nepodarilo preukázať, že by odporca pracoval, alebo že by disponoval takými finančnými alebo majetkovými možnosťami, ktoré by mu umožňovali prispievať na výživu navrhovateľky. Navrhovateľka v konaní tvrdila, že odporca má príjmy z práce vykonávanej v zahraničí. Toto tvrdenie v konaní nebolo preukázané. Naopak už pri určení výživného pre maloleté deti účastníkov, súd určil odporcovi povinnosť prispievať na výživu detí len zákonným minimálnym výživným. Podľa správy úradu práce je zrejme, že ani takto určené minimálne výživné pre maloleté deti odporca neplatí. Z uvedených dôvodov musel súd návrh zamietnuť.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd nerozhodoval poukazujúc na ustanovenie § 151 ods.1 O.s.p., v zmysle ktorého o trovách konania súd rozhoduje len na návrh. Účastníci konania si náhradu trov neuplatnili. Navrhovateľka je v konaní osobne oslobodená od platenia súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, príjmy odporcu neboli v konaní zistené a odporca bol v konaní úspešný. Preto súd nezaviazal na zaplatenie súdneho poplatku ani jedného z účastníkov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Zb. v znení neskorších predpisov. Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, môže podať návrh aj na súdny výkon rozhodnutia.